

Wulff: Jeg haaber, at den højtærede Formand ikke har noget imod, at jeg tilføjer et Par Ord, som maaske hører hjemme ved tredie Behandling. Den ærede Ordfører (Borgbjerg) talte om Muligheden af Ændringer til tredie Behandling. Jeg har forstaaet, at det er Hensigten muligvis at foretage denne tredie Behandling i Dag, og der vil saa ikke blive Tale om nogen Forhandling inden den. Men de Forhandlinger, der skulde finde Sted, skulde saa finde Sted i Landstinget, eventuelt i Fællesudvalg. Jeg vil derfor med det samme sige — saa behøver jeg ikke at faa Ordet senere —, at naar jeg og mine Meningsfæller saa stemmer for dette Lovforslag ved tredie Behandling, tager vi det bestemte Forbehold, at vi ikke stemmer for det endelige Lovforslag, naar Underændringsforslag Nr. 3 er faldet bort. Vi stemmer for det ved tredie Behandling i bestemt Forventning om, at vi faar det tilbage igen fra Landstinget i en anden Skikkelse. Som Forholdene ligger, kan jeg ikke tænke mig andet, end at vi kommer til at se Lovforslaget igen enten i en Skikkelse, som er uacceptabel for dette Ting, eller ogsaa i en saadan Skikkelse, at det kan modtages, men dog i en anden Skikkelse end nu. Og det er i Tillid til, at dette sidste vil ske, at vi stemmer for Lovforslaget ved tredie Behandling og altsaa for dets Overgang til Landstinget. Vi ønsker, som jeg sagde før, og som jeg vil gentage endnu en Gang, at Lovforslaget gennemføres. Jeg haaber altsaa at se det igen i en saadan Skikkelse, at det ligner Underændringsforslag Nr. 3 saa meget, at vi kan stemme for det. Med dette Forbehold vil jeg stemme for Lovforslagets Overgang til Landstinget.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Da jeg af den sidste ærede Taler (Wulff) hørte, at der har været Tale om — det har været mig ubekendt — at tage Lovforslaget til tredie Behandling i Dag, og da det er mig bekendt, at der vil blive en Ferie paa Grund af forskellige Møder ene omkring i Landet og i København, vil jeg ændre den Udtalelse, jeg kom med før om, at jeg ventede en nærmere Forhandling inden tredie Behandling, derhen, at denne nærmere Forhandling saa maa komme i det andet Ting. Den vilde nemlig, hvis man ikke gjorde dette, blive udskudt en Ugestid, og jeg maa anse Lovforslaget for saa vigtigt, at dets hurtigere Fremme vil være vigtigere, end om Forhandlingen sker her.

Moltesen: Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) mente, at vi er for knebne, naar vi foreslaar, at Stor-København kun skulde have 3 Stats-skoler; han mente, at det ikke stod i det rette Forhold til hele Landet; vi maatte give København 4, og den højtærede Minister mente, at vi endogsaa maatte give 5, og dette var paa Grundlag af Beregninger, der var foretagne i Ministeriet. Jeg forstaaer ikke disse Beregninger. Efter Danmarks sidste statistiske Aarvog er der 3 Mill. Mennesker her i Landet paa det nærmeste og i Stor-København, altsaa København, Frederiksberg og Gentofte, 637,453 Mennesker. Naar der saa er 11 Stats-skoler i Landet foruden Metropolitan-skolen, vil man ikke kunne faa mere ud af det, end at København skal have 3 i Forhold til hele Landet. (Wulff: Elevantallet!). I Forhold til Indbyggerantallet, som vi maa regne med. Men Venstre har jo stillet sig paa det Standpunkt at ville forhandle om alle Tal i Lovforslaget, og vi kan ogsaa forhandle om dette, men det har man altsaa ikke ment at kunne gøre.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds mente ogsaa, at mine Udtalelser om Fripladserne ikke passede, i hvert Fald ikke for Københavns Vedkommende. Jeg kan ikke se, at det skulde være en Skam at have en Fader, der ikke har over 5,000 Kr. i Indtægt om Aaret, for saa maa de fleste Børn her i Landet skamme sig. Men det har vi jo ogsaa tilbuddet Forhandling om. Vi har kun fastholdt Princippet i selve Forslaget, om Enkeltheder kan vi forhandle, men det har man altsaa ikke villet gøre.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) gjorde opmærksom paa, hvorledes Fripladssystemet var forvaltet paa Frederiksberg. Jeg anser det for en meget daarlig Maade at gøre det paa. Tænk paa Kant f Eks., Kant var dog ikke nogen Sinke, men han var en Sinke, for saa vidt som han ikke vilde have kunnet komme op i Mellemskolen paa Frederiksberg, vilde aldrig være blevet Kant, kan ske, hvis han havde gaaet i en Frederiksbergsk Skole. Der er saa mange andre store Mænd, der har været Sinker i den Aldersklasse, da de skulde op i Mellemskolen. Det var maaske nok værd at tænke paa at oprette Sinkeklasser ikke alene for den lavere Skoleforms Vedkommende, men ogsaa for den højere. Det er blevet sagt, at de velhavende Folks Børn kunde altsaa blive optaget. Ja, hvordan skal man for-